

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Ἰανουαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἱερεὺς ἐνομώτατος, ἀθλητὴς Ἱερώτατος, ὦ Ἰανουάριε, ἐρημίτισσας, οὐκ ἄλλοτρίῳ ἐν αἵματι, οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, εἰσελθῶν, ἔνθα πρόδρομος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀνάως, τοῦτον Πάτερ, ὀπτανόμενος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ Ἄγγελοι βλέπουσι.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ πυρὶ προσριπούμενος, καὶ θηρσὶ διδόμενος, Ἀξιάγαστε, καὶ φυλακαῖς συγκλειόμενος, ἡμέραις ἐν πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νοῦν, ῥώμη θεία διέμεινας, καὶ ἐτέλεσας, τὸν ἄγωνα νομίμως ἐναθλήσας, Ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον Πρόκουλον, Σῶσσον, Φαῦστον Εὐτύχιον, καὶ Ἰανουάριον τὸν αἰόδιμον, καὶ τὸν σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς σοφοὺς ἱεουργούς, στεφηφόρους ὡς Μάρτυρας, ὡς τῆς Πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτας πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοῦ μακαριζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρχοντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν νεφέλην τὴν ἔμψυχον, τὸν ναὸν τὸν ἅγιον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, τὴν στάμμον τὴν πάγχρυσον, τὴν ἁγίαν κιβωτόν, τὴν μετάρσιον κλίμακα, τὸ εὐρύχωρον, τοῦ Δεσπότη χωρίον, τὴν Παρθένον, καὶ Μητέρα τοῦ Κυρίου, περιφανῶς μακαρίσωμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο, Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε, προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν ἐῶρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Ὁρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰανουάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τῶν Ἁγίων, οὓ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σύστημα τερπνὸν Μαρτύρων ἐπαινέσω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τριστάτας κραταιοῦς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τὴ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα».

Συνῶν ταῖς στρατιαῖς, τῶν αὐλῶν, Ἀγγέλων, καὶ μεθέξει φωτισμοῦ, ἀδύτου τὴν ψυχὴν, Ἱερῶς φωτιζόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, τὴν φωσφόρον σου σήμερον, ἐορτὴν εὐφημοῦντος μακάριε.

Ἐπὶ ῥῆξας ἐκ παιδός, ἱερώτατος ὄλως, ἀρεταῖς συναυξηθεὶς, καὶ χρίσμα ἱερόν, εἰληφῶς ἱεράτευσας, Ὅσιε λαὸν ποιάνας, μαρτυρίου δὲ αἵματι, λαμπρυνθεὶς ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψας.

Στρατὸς φωτοειδῆς, ἱερώτατος δῆμος, συναλθεῖ σοὶ καρτερῶς, σοφὲ Ἰερουργέ μεθ' ὧν πᾶσαν διέλυσας, ὄφρα μηχανουργίαν, ὑπομεῖνας πολὺπλοκα, ῥωμαλέω φρονήματι βάσανα.

Τοῖς ἵχνεσι Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου, ἀρχιποίμενος Σοφέ, ἐπόμενος βαφαῖς, μαρτυρίου ἐφαίδρυνας, σοῦ τῆς ἀρχιερωσύνης, τὴν στολὴν, διὰ τοῦτό σε, διανοίας τιμῶμεν εὐθύτητι.

Ἠγήσας ὡς βροντή, σοῦ ὁ ἔνθεος λόγος, ἐμβροντήτους ἀκοάς, παράφρονος ἐχθροῦ, κατεπτόησεν ἔνδοξε, ὅθεν σὲ καθυποβάλλει, ἀνηκέστοις κολάσεσι, τῷ πρὸς Κύριον φίλτρῳ πυρούμενον.

Θεοτοκίον

Μακάριος ἐστίν, ὁ λαὸς Θεοτόκε, ὁ δοξάζων σὲ Θεοῦ, Μητέρα ἀψευδῆ, καὶ ἀεὶ μακαρίζων σε, ἄχραντε, καθὼς προείπας, ἱερῶς προφητεύουσα, ὀπηνίκα Χριστὸν ἔνδον ἔφερες.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Αἴγλη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, περιηνηθισμένος, μέσον καμίνου ἐχόρευες, Νεανίας τοὺς πρὶν ὀσίους, Παμμακάριστε μιμούμενος.

Τάξεις ἱερῶν δυνάμεων, μέσον τῆς καμίνου, σὺν σοὶ θεόφρον ἐχόρευον, μεθ' ὧν ὑμεῖς τὸν Εὐεργέτην, διαμένων ἀκατάφλεκτος.

Ἐχων τὸν Χριστὸν ὑπέρμαχον, μέσον τῶν τυράννων, ἐστῶς ἀπτόητος ἔμεινας, καὶ βασάνους καθυπομεῖνας, Μάρτυς ὄφθης ἔνδοξότατος.

Θεοτοκίον

Ῥῆξον τὰς σειρὰς Θεόνυνφε, τῶν ἀμαρτιῶν μου, ἢ τὰ δεσμὰ διαρρήξασα, τὰ τοῦ Ἄδου τῷ τοκετῷ σου, καὶ χαρὰς πάντα πληρώσασα.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Ἰερωσύνης τὴν στολὴν ἐπιχρώσας, ταῖς τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς λαμπροτέραν, περιφανῶς ἀπέδειξας θεράπον Χριστοῦ, ὅθεν ἀνελήλυθας, εἰς μονὰς αἰωνίους, βρύων τοῖς τιμώσί σε, ἰαμάτων πελάγη, καὶ ἱκετεύων πάντοτε Θεόν, πᾶσι δοθῆναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σὲ σαρκὶ τετοκυία, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρῶσα Χριστέ, Οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, ποθεινότατον τέκνον, τί σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ δῆμος; Ἀλλὰ ἀνάστηθι καὶ σῶζε τοὺς εἰς σέ, πεπιστευκότας ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνας, ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν ἔθνη, σὺ γὰρ εἶ φιλόανθρωπε, ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις».

Πάντες Σῶσον τὸν λευίτην καὶ ἀθλοφόρον, τὸν Ἱερὸν τε Φαῦστον, Πρόκουλόν τε τὸν μέγαν, καὶ τὸν Δισιδέριον, συμφώνως τιμήσωμεν.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας Πρόκουλε Μάρτυς, σὺ μὴ νυστάζας ὄλως, ἐγρηγόρσεσι θεαίαις, πᾶσαν κατεκοίμισας, ἀθέων κακόνοιαν.

Ὅλως θεαίαις εὐτυχῆσας καλῶν ιδέαις, καὶ μαρτυρίου φέγγει ἀπαστράψας ὡραίως, μέγιστε Εὐτύχιε,

Θεῶ εὐηρέστησας.

Νέον ὡσπερ Δανιὴλ σε, θηρῶν ἐν μέσῳ, σὺν τοῖς συνάθλοις σώζει, ἀβλαβῆ ἐκβληθέντα ὃ Ἰανουάριε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, δι' ἧς μεγάλως πάντα, ἐπευλόγησεν ὄντως, ὁ πανυπεράγαθος, ἐκ ταύτης σαρκούμενος.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε».

Αἷματι Ἱερῶ, τὴν στολὴν σου Πανόλβιε, ἐτέλεσας λαμπροτέραν, καὶ ναὸν πρὸς τὸν ἄνω, ὡς ἱερεὺς ἐλήλυθας.

Ῥεύσαν ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ πολύτιμον αἷμά σου, γεγένηται ἰαμάτων ποταμὸς, παθημάτων, ξηραίνων Πάτερ ρεύματα.

Τὸν ἄδικον κριτὴν, τυφλωθέντα ἐντεύξει σου, ἐφώτισας εὐσπλαγχνίαν, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, μιμούμενος, πανόλβιε.

Θεοτοκίον

Ὑμνούμεν σε δι' ἧς, τοῖς ἐν σκότει φῶς ἄδυτον, ἀνέτειλε Θεοτόκε, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγῆς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος».

Ῥήμασι σημεῖα θεωρήσας, δῆμός σε παρανόμων, ἐργαζόμενον Ἱερομύστα, τῷ Ποιητῇ, ἐκ ψυχῆς προσέρχεται, παραδόξως φωτιζόμενος.

Ὠφθης καὶ πρὸ τέλους Ἱεράρχα, καὶ μετὰ θεῖον τέλος, ἐργαζόμενος πλῆθος θαυμάτων, τὴν δωρεάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπὸ βρέφους κομισάμενος.

Νὺν Ἱερωτάτη συμφωνία, Φαῦστον καὶ Σῶσσον πάντες, Δισιδέριον σὺν Εὐτυχίῳ, καὶ τῷ σοφῷ Ἀκουτίῳ μέλψωμεν, καὶ Προκούλῳ τοὺς θεόφρονας.

Θεοτοκίον

Ἐπ' εὐεργεσία τῶν ἀνθρώπων, σῶν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων, σεσωμάτωται ὁ Θεὸς Λόγος, ὃν ἐκτενῶς, Θεομῆτορ αἴτησαι, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Ἰανουαρίου Ἐπισκόπου, Προκούλου, Σώσσου καὶ Φαύστου Διακόνων, Δισιδερίου Ἀναγνώστου, Εὐτυχίου καὶ Ἀκουτίωνος.

Στίχοι

- Τὸν Ἰανουάριον ἄνδρα γεννάδα
- Ἀπρίλιος μὴν εἶδεν ἐκτετμημένον.
- Σὺν τῷ Προκούλῳ Σῶσσον, ἀλλὰ καὶ Φαῦστον,
- Πρὸ κουλεοῦ κύψαντας ἔκτεινε ξίφος.
- Δισιδέριος τὴν δέριν δούς τῷ ξίφει,
- Τομὴν ὑπέστη, καὶ παρέστη Κυρίῳ.
- Φωνῆς ἀκουτίσθητι τῆς, Ἀκουτίου,
- Λέγοντος, Εὐτύχιε, συντημήθητί μοί,

- Ἰανουαρίοιο κάρην τάμον εικάδι πρώτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσης.

Στίχοι

- Ἦδει μενούσης πρόξενον λαμπηδόνας,
- Τὴν ἐν ζόφῳ κάθειρξιν ἢ Ἀλεξάνδρα.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλῶ, Ἰσαακίου, καὶ Κορδάτου, λιμῶ καὶ ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

- Λιμαγχόνην οἴσαντες Ἀθληταὶ δύο,
- Ψυχοκτόνων φεύγουσι δαιμοναγχόνην.
- Ζωμοὺς χύτρας σῆς, τοὺς ἰδρώτας Κορδάτε,
- Ἄλατι τμηθεὶς αἱμάτων παραρτύεις.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαξιμιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

- Μαξιμιανός, οὐχ ὁ παμφάγος λύκος,
- Ἄλλ' ὁ τροφεὺς τέθηκε τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα' Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου.

Στίχοι

- Ἀναστάσιος ἐν Σινᾷ Μωσῆς νέος,
- Καὶ πρὶν τελευτῆς τὸν Θεὸν βλέπειν ἔχει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

«Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς φλήνασον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀωεβῶν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Παῖδες θεῖους ἐμιμήσω, ἀνὰ μέσον τῆς φλογός, ὦ Ἰανουάριε, ἐν συγκαταβάσει, Ἀγγέλων περιχορεύων, καὶ ὠδαῖς μυστικαῖς τὸν Σωτήρα ὑμνῶν.

Ἄνοσον τὸν λογισμόν σου, χάριτι θεία τηρῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, νόσους ἐθεράπευσας πάσας, ποιμὴν καὶ μέγας, θαυματουργὸς γνωριζόμενος.

Ἰστασο πρὸ τῶν βημάτων, Μάρτυς, τῶν τυραννικῶν, ἀθλῶν καρτερώτατα, καὶ τοὺς δυσσεβεῖς καταισχύνων, καὶ πλανηθεῖσιν ἅπασιν, ὑποδεικνὺς τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον

Νέκρωσόν μου τὰς κινήσεις, Ἄχραντε τὰς τῆς σαρκός, ζῶην ἢ κηῖσασα, ζώωσον ἀγνή τὴν ψυχὴν μου, νεκρωμένην πάθεσι, καὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασιν.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογός εὔ, σεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Εὐφημείσθω ὁ μέγας νὺν Πρόκουλος, καὶ σὺν τῷ Εὐτυχίῳ Ἀκούτιος, ὁ θεῖος Δισιδέριος, Φαύστός τε καὶ Σῶστος ὁ γενναιόφρων, τοῦ Σωτῆρος οἱ ἑνδοξοὶ Μάρτυρες.

Σὲ χορὸς Ἀθλοφόρων ὁ ἑνδοξος, κορυφαῖον πλουτήσας ἐπάτησεν, Ἱερομύστα ἑνδοξε, κορυψὰς τῶν δαιμόνων, καὶ ἀθείας, κορυπούμενον θράσος ἠφάνισεν.

Ὡς οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατεπάτησας, καὶ θηρῶν τὰς ὀρμᾶς ἐχαλίνωσας, ὧς Δανιὴλ πανάριστε, ὧς δὲ Παῦλος τὴν κάραν ἐναπετημήτης, εὐσεβῶς τελειώσας τὸν δρόμον σου.

Θεοτοκίον

Ὀσκηνώσας ἀφράστως ἐν μήτρᾳ σου, ἐαυτοῦ οἰκητήριον ἔδειξε, σὲ καθαρὸν Πανάχραντε, ὃ βοῶμεν ἀπαύστως, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο, σὺ δὲ παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἰανουαρίου τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ στίγματα, τὴν μέχρις αἵματος ἀνδρείαν, τοὺς πόνους καὶ τὸν βίαιον θάνατον, θαυμάτων τε τὸ ἄπειρον πέλαγος, ἐν εὐφροσύνῃ μεγαλύνωμεν.

Ὡράθης ἐν ὕψει τῆς σεπτῆς αἰοίδιμε, μαρτυρίας ὥσπερ ἄδυτος ἥλιος, θείους ὡς ἀστέρας, Μαρτύρων τὴν πληθὺν ἐπαγόμενος, καὶ νῦν φωταγωγεῖται τὰ πέρατα, ἄθλων μεγίστων ταῖς λαμπρότησιν.

Ἡ μέραν τελέσωμεν πιστοὶ ἐόρτιον, εὐφημοῦντες Ἀκουτίωνα, Πρόκουλον Σῶσσον καὶ τὸν Φαῦστον, Εὐτύχιον σοφὸν Δισιδέριον, καὶ τὸν Ἰανουάριον ἄσμασιν, ὡς ὑπὲρ πάντων νῦν πρεσβεύοντας.

Θεοτοκίον

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς τυφλώττουσαν, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, καὶ χειραγωγήσον με Κόρη, ὁδοῦς σωτηριώδεις πορεύεσθαι, καὶ πλάνης ἐκφυγεῖν τὰ προσκόμματα, ὅπως ἐν, πίστει μακαρίζω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.